

Onsdagen den 1 April.

Kl. 7 e. m.

§ 1.

Föredrogos, men blefvo för andra gången bordlagda:
Bevillnings-Utskottets betänkande N:o 5; och
Banko-Utskottets memorial N:o 9.

Jemte tillkännagifvande att Första Kammaren redan godkänt de voteringspropositioner, som blifvit föreslagna i Stats-Utskottets på Kammarrens bord hvilande och förut tvänne gånger bordlagda memorial N:is 52—54, hemställde Herr Talmannen, huruvida, med afseende å de öfver dessa voteringspropositioner förestående gemensamma omröstningar, Kammarren ville medgifva, att nyssberörda trenne memorial äfvensom Banko-Utskottets för andra gången nu bordlagda memorial N:o 9 måtte få uppföras främst å föredragningslistan vid nästa sammanträde, för att då till afgörande företagas. Till denna hemställan lemnade Kammarren bifall.

§ 2.

Skedde föredragning af Lag-Utskottets utlåtande N:o 17, i anledning af Kongl. Maj:ts nådiga proposition om antagande af en författning angående förändrade bestämmelser i afseende å behandlingen och fullföljden af vissa mål.

Sedan det af Utskottet framlagda förordningsförslaget blifvit för Kammarren uppläst, begärdes ordet af

Herr Nils Petersson, som anförde: Herr Talman, mine Herrar! Då jag anmält min reservation mot föreliggande utlåtande, vill jag med några ord redogöra för anledningen till min afvikande mening. Säsom synes af betänkandet, är Kongl. Maj:ts proposition i ämnet föranledd af 1868 års Riksdags skrifvelse, deri Riksdagen begär, *att den administrativa behandlingen af ifrågavarande mål måtte upphöra och målen öfverflyttas till domstolarne*, hufvudsakligen för att derigenom underlätta en förenkling i de förvaltande embetsverkens organisation. Då nu Kongl. Maj:t gått Riksdagens uttalade önskan till mötes, synes mig också Riks-

dagen, som i första hand föranlett förslaget, å sin sida böra fasthålla den åsigt, som gjorde sig gällande vid 1868 års riksmöte. Det har icke undgått min uppmärksamhet att vid ärendets pröfning i Högsta Domstolen betänkligheter blifvit anförda, och jag har af statsrådsprotokollet inhemtat, att förändringen är förenad med svårigheter, men jag trodde att Riksdagen menade allvar, då den år 1868 uttalade såsom sin åsigt, att ifrågavarande reform *i väsendtlig mån skulle underlätta den mycket omtalade omorganisationen af embetsverken*, och att det under sådana förhållanden måste vara en stor fördel, om Kongl. Maj:ts proposition i ämnet oförändrad bifalles. Fattas beslut i enlighet med Utskottets förslag, anser jag deremot att det med 1868 års skrifvelse afsedda ändamålet icke vinnes.

Dessa äro i korthet de skäl, som bestämt mig att rösta för bifall till Regeringens förslag. Visserligen har Första Kammaren redan bifallit Utskottets förslag, hvarföre, om Representationen för närvarande önskar något resultat, sådant icke lärer kunna vinnas på annat sätt, än att Andra Kammaren äfven bifaller Utskottets förslag, men för min enskilda del är jag fortfarande af den meningen, att Riksdagen bör vidhålla sin förut i ämnet uttalade åsigt, och jag yrkar derföre bifall till Kongl. Maj:ts proposition och afslag å Utskottets hemställan.

Vidare yttrades ej. Utskottets förslag godkändes.

§ 3.

Föredrogos och biföllos Lag-Utskottets nedannämnda utlåtanden:

N:o 18, i anledning af väckt motion om ändring i gällande stadga angående folkundervisningen i riket; och

N:o 19, i anledning af väckt motion, åsyftande rättighet för församlingarne att använda kyrkomedel äfven till byggande af skollokaler.

§ 4.

Justerades protokollsutdrag rörande de i detta sammanträde fattade, här ofvan antecknade beslut.

Kammarens ledamöter åtskildes kl. $\frac{1}{4}$ 8 e. m.

In fidem
H. Husberg.